

Изправила гордо ботуш Италия и попитала - огледалце, огледалце кажи коя е най-красивата страна на света, а огледалцето отговорило: ти Италия, няма по-красива, по-елегантна, по-чаровна и по-креативна от теб и така година след година, век след век. Добре, но един хубав ден Италия пак запитала – огледалце, огледалце кажи коя е най-красивата страна на света – огледалцето отпърво замалчало уплашено да не засегне родината на Микеланджело и Леонардо да Винчи, но после бавно, бавно показало силуета на един друг чисто нов, елегантен и много зелен ботуш обгърнат в далаг бял облак ☐ – този на Нова Зеландия ...

Питат ме – що за страна е Нова Зеландия – ами красива и чиста, отговарям аз – овце, фермери, фиорди, спокойна, зелена, има океан и мед от цветето манука и птицата киви ... Но това ли ме накара да обърна гръб на стара Европа, по-точно Германия и България, двете държави които обитавах. И защо избрах точно Нова Зеландия? Толкова често чувах този въпрос?

Влюбих се, влюбих се – от пръв поглед. И днес, седем години по-късно бих казала, че сам все така влюбена както в първия ден. Когато отлитам от Окланд сърцето ми се свива от раздялата – ще ми липсват сините очи на океана, песента на гларусите, прочутото down under flat white (есспресо с малко мляко) и разходките по безкрайните плажове.

Нова Зеландия е много нова (само на 1.8 милиона години) и много красива! Блести от чистота, небето е много синьо, океанът – много син, а зеленината – определено зелена, във всички нюанси на зелено, навсякаде и през цялата година - evergreen. Цветовете - ясни и чисти - като че ли някой всекидневно чисти и измива старателно всеки цвят и всяко листенце. Страна от Новия свят. Страна изградена от емигранти, към които бих включила и маорите, първите жители престигнали преди няколко века (1300 г), малко по-малко, на канута (waka) от японските острови.

Така, че в действителност – единствените коренни жители са разнообразните птици – океански и горски, носещи звучни маорски имена - какапо, кака, пукеко, котуку, каху, хакоакоа, хуя, много други както и прочутото киви, дало име на днешните новозеландци, така наречените - кивита. Ако някой се интересува точно какви още емигранти живеят в страната, има подробна статистика. Англичани, шотландци, много азиатци – индийци, китайци, корейци, филипинци – хора наистина от цял свят, както и всички възможни комбинации между тях.

Маорите са дали поетичното име на страната – Аотеароа - страната на дългият бял облак, а холандци и англичани я нарекли Нова Зеландия. А на мен в главата ми се врти непрекъснато едно друго име – Нова Италия, защото Аотеароа ми напомня на Италия – и не само географската карта която боговете са се пошегували да нарисуват като ботуш. Напомня ми на красотата на Италия - природата, изкуството, красивият дизайн, красивите бижута, невероятното еспресо, сладоледа и още и още ...

„Нова Зеландия – природа добре, но култура“? – ще реагират някои. Да, култура и изкуство, но разбира се по кивиански – една невероятна комбинация от стара Англия с нейните викториански стил вили и с много вкус оформени градини, (иска ми се да прибавя - много ред и чистота), а от друга страна богатият фолклор на маорите.

Символите и дизайн на маорите са уникални, красиви и разказват за едно далечно и славно минало – защото те наистина са били славни войни и единствено слабите им познания по география са позволили на англичаните да успеят да сключат така съдбоносния исторически договор - Treaty of Waitangi. Просто не са имали представа, че бледоликите хора не идват само от два, три кораба, а от цял един континент.

Независимо от малкият им брой и многобройните болести, донесени от европейците, те са водили трийсет години войни за независимост.

Смелостта и свободолюбивият им дух е дал израз в тяхното изкуство – танци, татуировки, резба. Маорските символи matao, koru, toki, pīrohua, muri pararoa, които презентират основните ценности в тяхната култура се изработват от зелен камък (jade), от кост, от дърво, от стъкло. А маорските татуировки! Така нареченото - моко, татуировка на лицето, е било нещо като паспорт показващ статуса и позицията на мъжа в обществото. Ако трябва да сам откровенна – и днес ако срещна мъж с моко, настръхвам – страшно, екзотично и мъжествено.

Историята и изкуството в страната са представени от многобройни музеи и галерии, най-известни от които - Те Папа в Уелингтон (Wellington) както и музеят посветен на войната в Окланд (Auckland war memorial museum). Едно забележително архитектурно творение е – новата галерия за изкуство в Окланд (Art Gallery of Auckland), която буквално се слива със студентския Алберт парк, разделени само от една стъклена конструкция.

Към всичко това прибавяме азиатското кулинарно изкуство, което е на всеки ъгъл в Нова Зеландия – японско суши, корейско ким-чи (кисело зелер почти като нашто), виетнамско, индийско, филипинско, тайландско, дори монголско, оркестарът от бръмбари cicada, националните фолклорни празници от различни части на света, уникалната природа и ... културата да ходиш бос – по всяко време и на всякакъв терен.

И накрая, но не на последно място (last but not least) както казват англичаните – Нова Зеландия не само символично напомня на Италия. Страната има своята история на италианска емиграция. Първият италианец, който стъпва в НЗ е Антонио Понто, моряк от кораба “Endeavour” на James Cook. И така зарочва емигрантската история на италианците в Нова Зеландия. 1860 – идват италиански мисионери и златотарсачи, а после цели семейства от северна Италия, които стават фермери. И до днес в НЗ се раждат около 1500 бебета с италиански произход. Ясно, на тях благодарим хубавото кафе, сладоледа и бишкотите, които под силното слънце и океанския въздух на Аотеароа са станали още по-вкусни и

ароматни.

В Аотеароа накъдето и да погледнеш виждаш изкуство – съвременната архитектура в града добре сачетана със зеленина и скулптури, уютните кафенета по стените на които винаги има картини, потдаржаните с много вкус градини на хората, дори боклуджийските кофи, изкарани на улицата всяка седмица ми напомнят на Happening. Не, New Zealand, а Fancy New Italy! Но за съжаление италианските емигранти не са били достатъчно много за да се наложат за името ... а днес е късно да я прекръстим застото New Italy вече съществува – област в Австралия, New South Wales, но любопитно – не така далеч от нас.

“Италия” от другата страна на екватора има и негативни страни, но когато човек е влюбен той ги пропуска. Така и ние ... с надеждата да се поправат.

Автор: Калина Златева